

ΕΛΕΝΗ ΓΟΥΝΕΛΑ

Ο φεμινισμός είναι ένα κοινωνικό και πολιτισμικό κίνημα, το οποίο συνδέθηκε με τη χειραφέτηση της γυναίκας και την απαλλαγή της από την κοινωνική καταπίεση και την εκμετάλλευση και επίσης με τη διεκδίκηση δικαιωμάτων της στην κοινωνία και τον κόσμο

Οι αρχές του φεμινιστικού κινήματος (17ος και 18ος αιώνες)

Το κίνημα του Διαφωτισμού, για πρώτη φορά ανοίγει το δρόμο για τις ελευθερίες του ανθρώπου ενάντια στις προκαταλήψεις του Μεσαίωνα. Μεγάλες επαναστάσεις όπως η Γαλλική και Αμερικανική αλλάζουν το κόσμο άρα είναι το ξεκίνημα διεκδικήσεων των γυναικών **Η Μαίρη Γουλστοουνκραφτ (Mary Wollstonecraft) 1759–1797** κυρίως πάλεψε για το δικαίωμα των γυναικών στην εκπαίδευση και το δικαίωμά τους στον δημόσιο λόγο. Βέβαια και στη Γαλλική επανάσταση οι γυναίκες είχαν διεκδικήσει ισότητα .

19^{ος} αιώνας

Τα φεμινιστικά κινήματα εξαπλώνονται, κυρίως, στον λεγόμενο "δυτικό κόσμο" κατά το τέλος του 19ου και τις αρχές του 20ου αιώνα και διεκδικούν, πλέον, δυναμικά την ισότιμη συμμετοχή της γυναίκας στην κοινωνική και πολιτική ζωή.

Ημέρα ορόσημο για το φεμινιστικό κίνημα, έγινε η 8 Μαρτίου 1857, όπου 20.000 εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη διεκδίκησαν την μείωση του ωραρίου εργασίας, μέσω μαζικής απεργίας σε μια περίοδο, που ο συνδικαλισμός απαγορευόταν. Από τότε αυτή η ημέρα γιορτάζεται ως μέρα της γυναίκας.

Μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα η γυναίκα δεν είχε το πολιτικό δικαίωμα της ψήφου και της συμμετοχής της στα πολιτικά αξιώματα. **Οι Σουφραζέτες στη**

Μ. Βρετανία διεκδικούν νομική και πολιτική ισότητα: δικαίωμα στην ψήφο, στην εκπαίδευση, στο διαζύγιο, στην κατοχή περιουσίας, στην εκπροσώπηση στο δικαστήριο, στη σύναψη συμβολαίων. Το κίνημα των σουφραζέτων (suffrage movement) στις ΗΠΑ (δικαίωμα ψήφου το 1919) και στη Μεγάλη Βρετανία (δικαίωμα ψήφου το 1918). Οι σουφραζέττες μιλούν δημόσια και διαδηλώνουν για το δικαίωμα στην ψήφο και έρχονται πολλές φορές σε σύγκρουση με την αστυνομία από την οποία κακοποιούνται, συλλαμβάνονται, φυλακίζονται. Επίσης συμμετέχουν και στο εργατικό κίνημα. Σημαντικές φιγούρες του πρώτου κινήματος: Emmeline and Sylvia Pankhurst (Μ.Β.), Florence Nightingale (Μ.Β.), Susan Anthony (ΗΠΑ)

Πολλές χώρες άρχισαν να παραχωρούν δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες στα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα, ιδιαίτερα στα τελευταία χρόνια του Α Παγκοσμίου πολέμου και τα πρώτα χρόνια μετά τον πόλεμο. Οι λόγοι γι' αυτό ποικίλουν, αλλά συμπεριελάμβαναν μια επιθυμία για αναγνώριση των συνεισφορών των γυναικών στον πόλεμο και τη δουλειά τους στη βιομηχανία και παντού στην έλλειψη ανδρών. Αυτό κορυφώθηκε μετά τον Β Παγκόσμιο.

Ελληνικό Φεμινιστικό κίνημα

Στο τέλος του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20ου εμφανίζεται το ελληνικό γυναικείο κίνημα, και όπως σε όλες τις χώρες της Ευρώπης επικεντρώνεται κατ' αρχήν στο δικαίωμα των γυναικών στη μόρφωση. Οι πρώτες ελληνίδες φεμινίστριες είναι δασκάλες. Η Καλλιρόη Παρρέν (1861 - 1940)

γεννήθηκε στο Ρέθυμνο (το γένος Σιγανού) και μεγάλωσε στον Πειραιά, όπου και φοίτησε στη Γαλλική Σχολή. Το 1888 άρχισε να εκδίδει την εβδομαδιαία εφημερίδα Εφημερίς των Κυριών, που συντάσσονταν αποκλειστικά από γυναίκες και απευθυνόταν σε γυναίκες κυρίως της Αθήνας και του Πειραιά.

Το 1893 αντιπροσώπευσε τις Ελληνίδες στο Διεθνές φεμινιστικό συνέδριο του Σικάγου και όταν επέστρεψε μετά την επιστροφή ίδρυσε την "Ένωση υπέρ της Χειραφετήσεως των Γυναικών». Μετά από δικά της διαβήματα, **η κυβέρνηση επέτρεψε τη φοίτηση των γυναικών στο Πανεπιστήμιο και το Πολυτεχνείο.**

Στην Ελλάδα η γυναίκα αποκτά το δικαίωμα ψήφου το 1952.

Η πρώτη γυναίκα που εκλέγεται στο ελληνικό κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 1953 είναι η Ελένη Σκούρα με το κόμμα του "Ελληνικού Συναγερμού". Εξήντα πέντε χρόνια μετά, το ελληνικό κοινοβούλιο έχει, για πρώτη φορά, μία σχετικά αναλογική αντιπροσώπευση του γυναικείου φύλου. Στις τελευταίες εκλογές εκλέχτηκαν στο ελληνικό κοινοβούλιο 63 γυναίκες, δηλαδή ποσοστό 23,3

Ο φεμινισμός των δικαιωμάτων 1960 - 1980 μέχρι σήμερα

Ο φεμινισμός της απελευθέρωσης, το κίνημα για τη γυναικεία χειραφέτηση (women's liberation movement), η φεμινιστική πολιτική της ταυτότητας (οι γυναίκες ως ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα/κατηγορία μάχονται για τα δικαιώματά τους). Πρωτοστατούν και πάλι οι φεμινίστριες στις ΗΠΑ και τη Μεγάλη

Βρεταννία, αλλά εξίσου σημαντικό ρόλο παίζουν και οι φενίστριες στη Γαλλία.
•Διεκδικούν την κατοχύρωση ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως: ισότητα στην εργασία (ίση αμοιβή για ίση εργασία / equal pay for equal work), **προστασία από την οικογενειακή βία και την σεξουαλική εκμετάλευση**. Μιλούν για την πατριαρχία ως τη βασική κοινωνική σχέση που παράγει και συντηρεί την καταπίεση και υποτέλεια των γυναικών

file:///C:/Users/ILIAS/Documents/%CE%9C%CE%91%CE%98%CE%97%CE%9C%CE%91%201%CE%BF_%CE%A4%CF%81%CE%B9%CE%B1%20%CE%9A%CF%85%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1%20%CE%A6%CE%B5%CE%BC%CE%B9%CE%BD%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%BF%CF%85.pdf
<https://www.capital.gr/me-apopsi/3347783/i-gunaiika-kai-to-feministiko-kinima>